

Nr 220.

Av herr Odhe, om beredande av möjlighet för blinda och deras vårdare att erhålla avgiftsfria resor till vilo- och rekreationsorter.

Genom beslut av riksdagen ha husmödrar och barn avgiftsfria resor till vilo- och rekreationsorter. Dessa avgiftsfria resor, som erhållas efter behovsprövning, ha hälsats med stor tillfredsställelse, ty genom dem ha nya stora grupper svenska medborgare kunnat njuta av miljöbyte och bli i tillfälle till vila och rekreation.

Har sålunda ett avgjort framsteg ägt rum genom dessa avgiftsfria resors förverkligande, måste man dock beklaga att en grupp medborgare, som i alldeles särskild grad tvingas att vistas på en och samma plats, nämligen de blinda, kommit att ställas utanför dem, som kunna tillgodoräkna sig de fria resorna. Statsmakterna ha visserligen på olika sätt sökt att stödja och hjälpa de blinda, och blindersättningen, som utgår, är ett utslag av samhällets intresse för de olyckliga, som förlorat sin syn. Genom sitt lyte bli emellertid de blinda i alldeles sällspord grad bundna vid hemmet och dess närmaste omgivningar. Inte bara lytet utan även det därigenom förorsakade ekonomiska läget omöjliggör oftast för den blinde att företaga resor till annan ort. För en blind måste annars resor, som medföra miljöbyte och möjliggöra för honom att komma i kontakt med nya människor, vara något ytterst värdefullt. Kunde för den skull bidragen till resor för husmödrar och barn utsträckas till att gälla även blinda personer och deras vårdare komme en genom vidriga förhållanden missgynnad grupp samhällsmedborgare att erhålla en av dem säkert mycket efterlängtd förman, och jag föreslår fördenskull,

att riksdagen beslutar att utvidga bestämmelserna rörande avgiftsfria resor till vilo- och rekreationsorter att gälla även för blinda och deras vårdare, samt att för detta ändamål anvisas ett förslagsanslag av 50 000 kronor för budgetåret 1947/48.

Stockholm den 23 januari 1947.

Nils Odhe.